

Epifania Domnului

Iată că au ajuns la Ierusalim niște magi din Răsărit și întrebau: „Unde este regele nou-născut al iudeilor? Căci am văzut steaua lui la răsărit și am venit să ne închinăm lui”

02.04.2012

După ce s-a născut Isus în Betleemul Iudeii, în zilele regelui Irod, iată că au ajuns la Ierusalim niște magi din Răsărit și întrebau: „Unde este regele nou-născut al iudeilor? Căci am văzut steaua lui la răsărit și am venit să ne închinăm lui”. Când a auzit aceasta,

regele Irod s-a tulburat și tot Ierusalimul împreună cu el. Atunci i-a adunat pe toți arhierii și cărturarii poporului și a căutat să afle de la ei unde avea să se nască Cristos. Ei i-au spus: „În Betleemul lui Iuda, căci așa este scris de profet.

Atunci Irod, chemându-i pe magi în secret, a aflat de la ei timpul când li s-a arătat steaua. și, trimițându-i la Betleem, le-a spus: „Mergeți și informați-vă cu exactitate despre copil și, când îl veți fi găsit, înștiințați-mă și pe mine ca să merg și eu să mă închin lui”. După ce l-au ascultat pe rege, au plecat și iată că steaua pe care o văzuseră la răsărit mergea înaintea lor până când, venind, s-a oprit deasupra locului unde era copilul. Când au văzut steaua, au fost cuprinși de o bucurie foarte mare. Și, intrând în casă, au văzut copilul împreună cu Maria, mama lui. Apoi, căzând la pământ, l-au adorat și, deschizând

tezaurele lor, i-au oferit în dar aur, tămâie și smirnă. (Matei 2, 1-5. 7-11)

Steaua

Evangelistul ne povestește că Magii *videntes stellam* – văzând steaua – s-au umplut de bucurie.

—Ei se bucură, fiule, cu o imensă bucurie, căci au certitudinea că vor ajunge la Regele care nu părăsește niciodată pe cei care merg să-l caute.

Sfântul Josemaría, în cartea Forja, nr. 239

Unde este regele? Unde să-l cauți dacă nu acolo unde vrea să domnească, adică în inimă, în inima ta? De aceea s-a făcut copil: cine nu iubește într-adevăr o creatură mică? Unde este atunci regele, Cristos pe care Duhul Sfânt caută să-l formeze în sufletul nostru? Nu poate fi de sigur în mândria care ne separă de Dumnezeu, prin lipsa de caritate care

ne izolează. Acolo Cristos nu este;
acolo omul rămâne singur.

La picioarele Pruncului Isus, în ziua
de Epifanie, în fața unui Rege care nu
poartă semne externe de regalitate,
noi să spunem: Doamne, smulge
mândria din viața mea, distruge
amorul meu propriu, dorința mea de
afirmare, de a mă impune deasupra
altora. Fă ca identificarea cu tine să
fie fundamentul personalității mele.

*Sfântul Josemaría, în cartea Este Isus
care trece, nr. 31*

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
epifania-domnului/](https://opusdei.org/ro-ro/article/epifania-domnului/) (27.03.2026)